

de fornødne Erklæringer ere tilstede; det vil altsaa, ifølge dette Forslags ligefremme Ordlyd, være aldeles nødvendigt, at Ansøgningserne gaae ind fra Underøvrigheden til Øverøvrigheden og fra Øverøvrigheden til Ministeriet, førend de komme til Ansøgerne, for at det kan blive afgjort, om de fornødne Erklæringer ere afgivne. Finder Øverøvrigheden eller Ministeriet da, at de Erklæringer, der ere medfulgte, ikke ere tilstrækkelige, men at flere ere fornødne, saa maa Ministeriet indhente disse fra Underøvrigheden eller Øverøvrigheden, inden Ansøgeren sendes Erklæringen, til Ministeriet finder, at den fornødne Erklæring er tilstede. Det kan jo ikke være Underdommerens Ret at afgjøre, naar de fornødne Erklæringer ere tilstede; thi da vilde han affære, den Ret, som Ministeriet eller Amtet jo virkelig har til at indhente flere, naar de ikke finde dem, som ere afgivne, tilfredsstillende; altsaa maa det være den Autoritet, der skal resolve, der har at afgjøre, om de fornødne Erklæringer ere tilstede. Nu kan Ministeriet finde, at de fornødne Erklæringer ere komne tilstede, og da sende dem til vedkomne Ansøger; men Ansøgerens Dplysninger eller Bemærkninger kunne jo foranledige, at Ministeriet nu finder, at de fornødne Erklæringer ikke ere tilstede, men at flere maae indhentes fra vedkommende Øvrighed, og da ligger det jo igjen ligefrem i de ærede Rigsdagsmænds Forslag, at Ansøgeren, da han skal kjende de fornødne Erklæringer, ogsaa maa meddeles de senere indhentede. Jeg kan ikke see, at man paa anden Maade kan give Ansøgeren Leilighed til at kjende de fornødne Erklæringer. Det er imidlertid, efter hvad jeg nu hører af den ærede Forslagsstiller, vistnok meget langt fra hans Mening (H. Hage: Ja!), at han vil have forstaaet det saaledes; men som bekendt kan en Lovs Fortolkning ikke beroe paa, hvorledes Forfatteren af den har fortolket den. En Lovs Fortolkning berøer ganske paa den Mening, der ligger i Ordene i og for sig, og der spørges ikke, naar den bliver Lov, om det virkelig er en saadan, som Forslagsstilleren har tænkt sig eller ikke. Det maa altsaa ligefrem forudsættes, dersom Ændringsforslaget vedtages, at man ifølge Ordnes bestemte Lyd maa

forstaae den paa den af mig anførte Maade. Dersom det imidlertid var gaaet ud paa at betegne, hvad man nu hører den ærede Forslagsstiller dermed vilde betegne, saa skulde jeg have tilladt mig at gaae ind paa, hvad han under Sagens forrige Behandling anførte som et Motiv for det Ændringsforslag, som han da antydede at ville stille, men som han ikke har stillet, nemlig, hvor han talte om det patriarcaliske Forhold, der med Hensyn til Ansøgninger, finder Sted heri Landet mellem Underøvrighederne og deres Jurisdictiones Beboere; men, da der, som sagt, ikke er Anledning for mig nu ifølge Forslagets Ordlyd at komme ind derpaa, saa skal jeg lade det beroe ved, hvad jeg har anført.

Ordføreren: Endogsaa paa den Maade, som Ændringsforslaget efter Forslagsstillerens Mening skal forstaaes, kan jeg ikke tiltræde det; thi det vilde skade den Hensigt, som vi have havt med Lovforslaget. Det vilde nemlig have den Virkning, at Ansøgeren ikke blev bekendt med Erklæringer, som dog mulig vilde faae en afgjørende Indflydelse paa Udfaldet. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgfreds (H. Hage) omtalte den Bestemmelse i Lovforslaget, saaledes som dette blev vedtaget ved anden Behandling, at nemlig ministerielle Skrivelser ikke skulle være indbefattede under de Erklæringer, som Ansøgeren kunde forlange sig meddeelt, saa troer jeg ikke, at deraf kan udledes Noget imod Forslaget. Jeg antydede selv ved 2den Behandling, at det var min Mening, at — om det endogsaa ikke stod der — Ansøgeren ikke skulde have Afgang til at blive bekendt med ministerielle Skrivelser, at en Udtalelse af den høitærede Justitsminister havde foranlediget Udvalgets Fleertal til udtrykkelig at gjøre dette Tillæg. Jeg skal endnu tillade mig at gjentage en Bemærkning, som jeg allerede gjorde ved 2den Behandling, men som jeg finder at være optagen paa en feilagtig Maade i Tidenden, hvoraf jeg slutter, at den maaskee ogsaa kan være misforstaaet af flere ærede Rigsdagsmænd. Jeg sagde nemlig, at, ifald Lovforslaget bliver vedtaget, saa agter jeg aldrig, ifald jeg skulde indgive nogen Ansøgning eller